

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Cuius rei sit Sacramentum baptismus quem recipit iustus. G. H

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

fideles facit in aquis baptismi datur vel nutritur: quia nō habenti aliquando ibi datur, & iā habenti vt plenius habeat datur: sic & de alijs intelligendum est. Qui ergo mūdus accedit, ibi fit mundior, & omni habenti ibi amplius datur. Quod vero omnis exterior satisfactio ibi relaxetur, Amb. ostēdit super illum locum. sine pœnitentia sunt dona Dei & vocatio dicens. Gratia Dei in baptismo non requirit gemitum vel plāctum vel aliquod opus: sed & omnia gratis condonat. Quod quidē de exteriori gemitu vel plāctu accipiendum est. Nam sine interiore nemo adultus renouatur: sed exteriores satisfactiones & afflictiones, sc. sordes pœnitentium, ibi dimittuntur. Multum ergo confert baptismus, etiam iam per fidem iustificato: quia accedens ad baptismum, quasi ramus à columba porratur in arcam: qui ante intus erat iudicio Dei, sed nunc etiā iudicio Ecclesie intus est. Cum vero in baptismo peccatum deleatur, & satisfactio exterior nō imputetur: quæritur cur pœnalitas cui pro peccato addicti sumus, nō tollatur: Hoc ideo tradūt fieri sancti, quia si à pœna homines per baptismū liberarētur, ipsā putarent baptismi premium pretium, non ætèrnum regnū. Ideo soluto reatu peccati, temporalis pœna tamen manet: vt illa vita studiosius quærat, quæ erit à pœnis omnib. aliena. Ideo etiā manet, vt sit fideli & certādi materia, & vincēdi occasio: qui nō vinceret si nō pugnaret, nec pugnaret si in baptismo fieret immortalis.

Cuius rei baptismus, qui datur iā iusto, sit sacramentum. G

Si quæritur, Cuius rei baptismus ille sit sacramentum, qui datur iā iusto? Dicimus sacramentum esse & rei quæ præcessit, i. remissionis ante per fidē datæ, & remissionis temporalis pœnis siue peccati si habetur, si quod interim comittitur, & nouitatis ac omnis gratiæ ibi p̄stitæ. Omnis etenim rei signum est, cuius causa est. Nec mireris rē aliquando præcedere

Ad Ro. 11. d

Amb. ad l. lud. cap. 11.

ad Rom. in commenta- r. 11 tom 5.

Gen. 8. b

Ca. 24. Isid. li. 1. de summo bono.

dere sacramentū, cum aliquando etiā longe post
sequatur: vt in illis qui fide accedunt: quib. cū po-
stea pœnituerint, incipiet baptism⁹ p̄desse: in qui-
bus fuit baptism⁹ sacramentū hui⁹ sanctificatio-
nis, q̄ pœnitendo habent. Sed si nunquam pœnite-
rent, nec à nigmento recederent, cuius rei sacramē-
tum esset baptism⁹ ab illis susceptus? Potest dici,
rei quæ ibi fieret, si nō eorū enormitas impediret.
*Si paruulis datur in baptismo gratia, qua possunt in maiori
etate proficere.* H

2. Ad Cor.
6. a

Solet etiam quæri, Si paruulis in baptismo da-
tur gratia, quam cum tempore habuerint vtendi
libero arbitrio, possunt bene velle, & currere. De
adultis n. qui digne recipiunt sacramentum, non
ambigitur quin gratiam operantem & cooperan-
tem perceperint: quæ in vacuum eis cedit, si per li-
berum arbitrium post mortaliter dei. querunt: qui
merito peccati gratiam appositam perdunt. Vnde
dicuntur contumeliam Spiritui Sancto facere, &
ipsum à se fugare. De paruulis vero, qui nondum
ratione vtuntur, quæstio est. An in baptismo rece-
perint gratiam, qua ad maiorem venientes æta-
tem possint velle & operari bonum? Videtur quod
non receperint: quia gratia illa charitas est, & fides
quæ voluntatem præparat & adiuvat. Sed quis
dixerit eos accepisse fidem & charitatem? Si ve-
ro gratiam non receperint, qua bene operari pos-
sunt, cum fuerint adulti: non ergo sufficit eis in
hoc statu gratia in baptismo data, nec per illum
possunt modo boni esse, nisi alia addatur: quæ si
non additur, non est ex eorum cura, qui a iustifica-
ti sunt à peccato, Quidam putāt gratiam operan-
tem & cooperantem cunctis paruulis in baptismo
dari in munere, non in vsu: vt cum ad maiorem
venerint ætatem, ex munere sortiantur vsum, nisi
per liberum arbitrium vsum muneris extinguant
peccando: & ita ex culpa eorum est, non ex defectu
gratiæ,

gratiz, quod mali fiunt: qui ex Dei munere valentes habere vsum bonum, per liberum arbitrium renuerunt, & vsum prauum elegerunt.

QVOD BAPTISMVS ÆQVE SANCTVS EST à bono & à malo datus bono vel malo.

D I S T I N C T. V. A

Post hæc sciendum est, sacramentum baptismi à bonis & à malis ministris dari, sicut à bonis & à malis sumitur, nec melior est baptismus; qui per meliorem datur, nec minus bonus, qui per minus bonum datur, nec malus, qui per malum datur, nec maius munus datur in baptismo dato à bono, nec minus in baptismo dato à malo, sed æquale: quia non est munus hominis, sed Dei: quod totū subditis declaratur testimonijs. Aug. ait, Baptismus talis est, qualis ille in cuius potestate datur, nō qualis est ille per cuius ministerium datur. Item, prorsus fieri pōt, vt aliqui verū habeant baptismum, & non habeant veram fidem. Item, Si inter bonos ministros cū sit alius alio melior, non est melior baptismus, qui per meliorem datur: nullo modo malus est, qui etiam per malum datur, quia idem baptismus datur: & ideo per ministros dispareres Dei munus est æquale, quia non illorum, sed eius est. Idē, Cum baptizat malus, illud quod datum est, vnū est, nec impar propter impares ministros, sed par & æquale, ppter hoc, Hic est, qui baptizat. Item, Ego dico, & nos dicimus oēs, quia iustos oportet esse per quos baptizatur: iustos oportet esse tanti iudicis ministros. Sicut ministri iusti si volūt. Si autē noluerint esse iusti, qui sedent in cathedra Moyfi, securum me facit magister meus, sc. Christus: de quo Spiritus S. dicit, Hic est, qui baptizat. Item, Quod baptizauit Iudas, Christus baptizauit. Si quos ergo baptizauit ebriosus, homicida: adulter: si Christi erat baptismus, Christus baptizauit: Nō timeo adulterū, nec ebriosum, nec homicidam

De baptismo per comparationem ad dentes.

Aug. ad c. i. Ioan. Sed ego nesciebam cum tract. 5. tom. 9.

Au. in principio. cap. 11. de bapt. contra Perillanum. tom. 7.

Aug. super Ioan tract. 6 ante med. 3 tom. 9. Ioan. 1. 8